

תת"ע 14131/06/21 - מדינת ישראל נגד לוטן מיניס

בית המשפט ל深交ורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 14131-06-21 מדינת ישראל נ' מיניס
בפני כבוד השופטת שירי שפר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לוטן מיניס

הנאשם

הכרעת דין

1. **כמצאות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, הריני מודיעה על זיכוי הנאשם ولو מחמת הספק.**

2. **כנגד הנאשם נרשמה, ביום 20/02/16, הודעה תשלים קנס בגין עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, בעת שהרכב היה בתנועה (להלן - הדו"ח), בנגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות深交ורה, תשכ"א - 1961.**

3. **הנאשם כפר, באמצעות בא כוחו, באישום המיויחס לו.**

פרשת התביעה

4. **מטעם המאשימה, העידו 2 עדים:**

עת 1 - רס"ב רם אל חי, באמצעותו הוגש הדו"ח (ת/1), מזכר (ת/2) וסרטוני מצלמת גוף (ת/3). לעדותו ישב במושב הנושא בנידת משטרה אשר עמדה מוסתרת בין שני בתים למרחק של 10 מטר לערך מן הכביש, כשהחיזתה פונה אל מעגל תנועה, והבחן ברכב הנאשם נוסע בתוך מעגל תנועה, מכיוון רחוב פינס ופונה שמאליה לכיוון רחוב דרך ארץ כהנרג אוחז ביד ימין במכשיר טלפון נייד בגובה החזה. הנידת מיד נסעה אחרי רכב הנאשם שנעצר בחניית בית חולים הרצפלד בסמוך, לאחר שכרזו לו לעזרה. הנהג לבדוק ברכב. ראות טובות, אור יום.

עמוד 1

עת/1 רשם מפי הנאשם את הדברים הבאים: "כיביתי את הויז". תגובה זו נמחקה על ידי הנאשם וכן כתוב השוטר תגובתו בשנית: "הגעת ליעד, כיביתי את הויז".

העד נחקר בחקירה נגדית ואישר מקום עמידת הנידית ב-2 תМОנות (נ/1) וערך סקיצה (נ/2). העד ציין כי ככל אינו רושם דוח למי שנגע בטלפון באצבעו כשהטלפון במתokin, כדי לסיים שיחה או לסגור וויז (עמוד 5 לפירוטוקול שורות 23-24) וכי יכול לראות את הרכבים כשהם נסעים בכיכר.

עת/2 - רס"ב ערן אלבחירி, באמצעותו הוגש מזכר (ת/4).

לעדותו, ישב במושב הנהג בנידית משטרת ברחווב פינס מעלה הרכיר, והבחן בנאשם כאשר הוא אוחז בידו הימנית מכשיר טלפון נייד תוך נשישה. השוטר רם אל חי שישב לידיו במושב הנוסע בקדמי בנידית הבין גם בעבירה והחליט לרשום דוח להנאה. لكن, נסע בעקבות רכב הנאשם אשר נעצר בעקבות קריית רם בכרייה, בחניית ב"ח הרצלד. בתחילת רישום הדוח נגש הנאשם לנידית ואמר "רק סגרתי את הויז" ומכך הסיק שכן אוחז בטלפון. מג האיר נאה, הראות ברורה.

העד נחקר בחקירה נגדית וציין כי ראה את ביצוע העבירה בעת נסיעת הרכב הנאשם בתוך הרכיר. עוד הוסיף מזיכרונו וציין כי הנאשם אוחז בטלפון בידי ימין **בגובה החזה**.

פרשת ההגנה

5. הנאשם בחר להעיד.

לעדות הנאשם, אכן נהג ברכב במקום כניסה לכיוון בית החולים הרצלד. מכשיר הטלפון הניד שלו היה במתokin על השמשה הקדמות של רכבו, ובעת שפנה שמאליה בכיכר לרוחב דרך ארץ, לחץ על מסך הטלפון כדי לכבות את האפליקציה של וויז. בתוך חניית בית החולים הרצלד שמע נידית כורצת לו לעזר ולכן עצר. מיד אמר לשוטר רם אל חי כי לא אוחז בטלפון תוך כדי נהיגה ורק שלח אצבע לכבות את הויז.

ה הנאשם נחקר בחקירה נגדית וציין כי אינו זכר אם בעת שנגע במסך הטלפון היה הרכב בעמידה או בתנועה ואישר כי יתכן והרכב היה בתנועה.

דין והכרעה

6. לאחר ששמעתי את העדויות ובchnerתי את הראות, לרבות 2 סרטוני מצלמת הגוף של עת/1, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום - אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, אגב תנועת הרכב.

7. אקדמיים ואציני כי מבחינה עובדתית לא שוכנעתי, מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם אוחז בטלפון בידי ימין

עמוד 2

ולאור הנימוקים להלן, אקבע כי אפשרית היא גרסת הנאשם לפיה נגע ביד ימין במסך הטלפון שהוא מונח במתkan על שימוש רכבו, בעת תנועת רכבו בכיכר, כדי לסגור אפליקציית הניוט שפעלה:

א. מצאת כי תיעוד נסיבות ביצוע העבירה במסמכים שהוגשו על ידי עדי התביעה ועדויותיהם בפני חסרים פרטימ מהותיים:

- **עדי התביעה לא פרטו מהו פרק הזמן בו הבחינו ביצוע העבירה, מרחק הנסיעה שעבר רכב הנאשם בעת ביצוע העבירה לכארה ומה הייתה מהירות נסיעת רכב הנאשם.**

כאמור לעיל, עדי התביעה הבחינו ביצוע העבירה לכארה רק בעת נסיעת רכב הנאשם בתוך מעגל התנועה בצומת. בשל מיקום הנידית בין שני בתים, לא יכולים היו עדי התביעה להבחין ברכב הנאשם קודם לכניסתו למעגל התנועה. לא ניתן לשולח האפשרות כי מדובר בפרק זמן קצר ביותר, שבריר שניות בלבד, כנطن על ידי הנאשם ובא כוחו. עדי התביעה לא פרטו את מרחק נסיעת רכב הנאשם בתוך מעגל התנועה ומהירות הנסעה - אם מעגל התנועה קטן או גדול, אם מהירות נסיעת רכב הנאשם הייתה איטית דיה כך שאכן יכול להבחין בבירור ביצוע העבירה, ולכנן לא אוכל לקבוע כי רכב הנאשם היה גלו' לעיניהם פרק זמן סביר המאפשר זיהוי העבירה המיוחסת לנאים ברמת הוודאות הנדרשת.

- **עדי התביעה צינו כי הנאשם אחז בידו הימנית בטלפון מול החזה - מנה זה יכול לעלות בקנה אחד עם גרסת הנאשם כי הושיט ידו לגעת במסך הטלפון שהוא מונח במתkan על השימוש הקדמית של רכבו.**

- **עדי התביעה לא צינו, האם אכן ברכבו של הנאשם מתkan לטלפון הקבוע על שימוש הרכב הקדמית.**

ב. מדובר בעובדות מהותיות לשאלת האשמה ולא הייתה כל מניעה שעדי התביעה יתייחסו אליה בפירות נסיבות המקירה, אם אכן הבחינו בבירור ביצוע העבירה, כנطن על ידם.

מדובר בעבירה לכארה בה נדרש עדי התביעה להבחין בתרחש **בתוך** הרכב - להבדיל מעבירות בהן נראה **הרכב מבצע עבירה** - כדוגמת עבירות של אי מתן זכות קדימה, סטייה מנטיב, עקיפה אסורה ועוד. בעבירות המתרחשות **בתוך** הרכב כגון שימוש אסור בטלפון נייד או אחיזתו ואי חגירת חגורת בטיחות - יש להקפיד הקפדה יתרה בעת בחינת דיוות הראיות, כמוות ואיכותן.

ג. הנאשם עומד על גרסתו ובעדותו בבית המשפט חזר על תגובתו כפי שנרשמה בדיון (ת/1) - "הגעת לייעד, כיביתי את הווי". גרסה זו תועדה גם בסרטוני מצלמת הגוף (ת/2). מצאת עדי תעודה הגון פנימי המתישב עם הראיות החיצונית - הושתת היד לפנים מתאימה למנה היד בגובה החזה בו הבחינו עדי התביעה. טענותיו כי ברכבו מתkan לטלפון הקבוע על שימוש הרכב הקדמית לא נסתרה. אפשרות סבירה היא כי בהגיעו סמוך לייעד נסיעתו - ב"ח הרצפלד - הושיט ידו ונגע במסך הטלפון כדי לכבות את אפליקציית הניוט שפעלה.

ד. אדגיש כי אין קובעת כי עדויות עדי הטעיה אין אמינות אלא כי העדים לא מסרו בעודותם די נתונים על מנת שאוכל לקבוע בוודאות הדרישה במשפט הפלילי שהנאשם אכן אחז בטלפון ביד ימין אגב תנועת רכבו בכיכר. אפשר כי פרק הזמן בו הבחינו העדים בנסיבות הנאשם בכיכר היה קצר, מדובר בעבירה שנעבירה **בתוך** הרכב הרחוק מהם כ - 10 מטרים, ידו של הנאשם הייתה מושתת לפנים - בשל כל אלו "תיכון והעדים טעו לחשוב כי בזעעה העבירה ננתן על ידם.

בע"פ (מחוזי ת"א) 4004/98 **ורשברקי נגד מדינת ישראל** (13.12.98), קבע כבוד הש' מודרך:

"... בודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה...הוא עלול גם להטעות שלא במכoon. על כן צריכה הערכה הדינונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים, שמא נמצא בהן דבר, אפילו קטן יחסית, המעיד בספק את הביטחון באמינותם. תהיה ההסתברות לקבלת עדות שוטר גבוהה ככל שתהיה, אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשוטר טעה... לעולם קיימת".

לאור ההכרעה העובדתית לעיל, והתקנות גרסת הנאשם לפיה נגע באצבעו במסך הטלפון שהיא במתkan על גבי שימוש חיות הרכב, כדי לכבות את אפליקציית הניוט - **אכרייע בשאלת המשפטית - האם רשאי היה הנאשם אגב תנועת הרכב, לגעת במשנן מכשיר הטלפון שהוא במתkan, לצורך כיבוי אפליקציית הניוט שהוא בשימוש.**

9. תקנה 28א לתקנות התעבורה קובעת כדלקמן:

(א) ברכב מנועי המצוי בנסיעה לא תופעל תצוגה הנראית ממושב הנהג, יותקן ברכב מנגנון לניטוקה בהיות הרכב בנסיעה ולא ינהג בו אדם אלא אם נותקה התצוגה כאמור.

(ב) האמור בתקנת משנה (א) לא יכול על תצוגה המיועדת לבקרה או **ניסיונות של הרכב** או על מערכות תצוגה במכשיר המשמשים את משטרת ישראל או את הרשות הארצית לבבאות והצלחה או את שירות הביטחון הכללי לצורך מילוי תפקידם או את צבא הגנה לישראל למטרת ביטחונית.

(ג) על אף האמור בתקנה זו, רשאי השר ליתן היתר להפעלה למטרת בטיחותית של תצוגה הנראית לנוהג גם בעת נסיעת הרכב, בלבד שהצוגה אינה מחייבת צפיה רצופה בה והנהג ברכב שבו מותקנת תצוגה כאמור קיבל הכרה לשימוש בה תוך כדי נהיגה.

10. מחוקק המשנה התיר בתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, הפעלת תצוגה המיועדת לניוט של הרכב - דהיינו התיר השימוש באפליקציה ויז.

לטעמי, מכך ניתן להסיק כללא - כי מותרת גם כל **פעולה סבירה** שמטרתה לאפשר הפעלת האפליקציה או שימוש

בها או סיום הפעלה.

11. ראשית, לשיטתי, נגעה בזדמת מסך הטלפון המונח במכשיר קבוע על שימוש הרכב לשם הפעלת האפליקציה או כיבוייה - הינה בגדר פעולה סבירה כאמור.

כמובן שהקלדה העולה על נגעה אחת או שתיים - כגון הקלדת יעד הנסיעה, אינה סבירה בשל היסוח הדעת המשמעותי הנגרם לנаг ולאור הסיכון הבטיחותי של רכב הנמצא בתנועה ונוהגו מפניו למסך הטלפון ומרוכז בהקלדה ממושכת.

12. שניית, הדבר משתמע גם מנוסח תקנה 28 לתקנות התעבורה - בתקנה 28 (א) לתקנות התעבורה המחוקק התיר הסרת יד אחת מן הגהה לשם פועלתו התקינה של הרכב.

בתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה המחוקק אסר אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית וכן אסר שליחת או קריית מסרין.

פעולות הניות הינה חלק מפעולות הקשורות בנהיגתו התקינה של הרכב. פעולות שאינן הקשורות בנהיגה - כגון שליחת מסרין או קריית מסרין - אסורות הן.

13. שלישיית, המחוקק לא אסר מגע בטלפון כי אם אחיזה בו.

14. רביעית, פרשנות מתבקשת של התקנות מתירה נגעה קצרה לצורך ניתוק או מענה לשיחה ראה למשל ע"פ (מחוזי ח' 906/05 מדינת ישראל נ' בת שבע לוי (26.04.2006)): "נראה, כי מחוקק המשנה היה עיר לכך, שגם לשם השימוש במכשיר טלפון ברכב שמוטקן בו מיקרופון, יש צורך בהסרת היד מהגהה. ואולם, חשוב הדבר למעט בכך הכל הנitin".

בשאלת - אקבע כי מותרת נגעה קצרה לצורך הפעלת תצוגת ניוט/אפליקציית וויז או סיום הפעלה. כאמור, פעולות אלו הין בגדר שימוש סביר במערכת הניות.

עת/1 אישר כי לו היה מדובר בנגעה בזדמת מסך הטלפון - לא היה רשם דז"ח.

ר' גם הכרעות הדין המקיפות והמפורטות של כב' הש' אור לרנר בתת"ע 12593-02-19 **מדינת ישראל נ' גבע הולצמן** (05.10.20), וכב' הש' סא"ל מאיר ויגסר בתיק ז' (תעבורה) 67/19 **התביעה הצבאית נגד رسן זוהר סלע** (31.10.19).

15. ר' גם אמרת אגב של כב' הש' העמית י. צלקובניק בעפ"ת (מחוזי מרכז) 2345-07-21 **דברשייל ג'ינו נ' מדינת ישראל** (22.01.21):

"ב"כ המערער ביקש לתמוך טיעונו בפסק הדין שניית בבית משפט לתעבורה בחיפה בתת"ע 12593-02-19 ובתיק בית הדין הצבאי לתעבורה 19/67, אולם עסקינו על פי העובדות שהתרero בשני המקרים, שלא כבעניינו של המערער, כי מדובר במכשירי טלפון שהיו מותקנים במתќן קבוע ברכב, שבהם נעשה שימוש אינהרנטי לקבלת שיחה או לסייע פרסום מתצוגת ניוט, בלחיצה בודדת."

מאמריה זו נלמד כי כב' בית המשפט המחויז מאמץ את המסקנה לעיל - נגיעה בודדת במכשיר הטלפון המונח במתќן קבוע ברכב - אינה אסורה.

16. לאור כל האמור לעיל, ומאחר שלא שוכנעתי מעבר לכל ספק כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו (אחזיה בטלפון נייד אגב תנועת הרכב) ולאור מסקנתי כי מותרת נגיעה בודדת במכשיר הטלפון לשם כיבוי אפליקציית הניוט או הפעלהה, החלטתי לזכות את הנאשם, ولو מלחמת הספק.

17. זכות ערעור חוק.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשפ"ב, 04 נובמבר 2021, במעמד הצדדים